

VOJNIM VETERANOM JE TREBA ZNIZATI PODPORO

ADMINISTRACIJA OBLJUBLJA
DELAVCEM SPLOŠNO ZAPOSLENJE
IN ZNATNO VEČJI ZASLUŽEK

Ako veteranom ne bo znižana podpora, bo treba brezpogojno naložiti nove davke. — Senatni amandament določa znižanje za petindvajset odstotkov. — Proračunski ravnatelj se zavzema za predsednikov načrt. — Gospodarski program se bo kmalu uresničil.

WASHINGTON, D. C., 4. junija. — Predsednik Roosevelt je pozval nocoj v Belo hišo voditelje poslanske zbornice ter jim odločno in jasno povedal, da bo treba naložiti nadaljne davke, če ne bo kongres odobril znižanja podpore, ki jo plačuje vlada vojnim veteranom.

Kakor znano, zahteva administracija drastično skrčenje veteranske podpore, dočim je večina senatorjev mnenja, da bi zadostovalo, ako se jo zniža samo za petindvajset odstotkov. Pa zatrdilo predsednika Roosevelta, bi bila vlada v tem slučaju pri svojih dohodkih za \$170,000,000 prikrajšana. Ta primanjkljaj bi bilo treba pokriti z novimi davki, kajti administracija vztraja na stališču, da je treba proračun čimprej spraviti v ravnovesje.

Sprva je bilo rečeno, da bo kongres že prihodnjo soboto odgojen, zdaj se je pa izvedelo, da ga predsednik ne bo prej poslal na počitnice, dokler ne bodo zvezne finance v redu.

Predsednik je vprašal voditelje poslanske zbornice, kako dolgo bi trajalo, da bi sestavili potreben davčni načrt za nabavo omenjenih \$170,000,000.

Voditelji niso mogli odgovoriti na to vprašanje.

Proračunski ravnatelj Douglas, ki vneto podpira Rooseveltov program, je ponovno izjavil, da bo za davkoplačevalce najboljše, ako kongres v celoti odobri vladni program, ki določa skrčenje veteranske podpore za štiristo milijonov dolarjev.

V slučaju, da se to ne bo zgodilo, bo najbrž uveden davek na prodajo.

Koncem prejšnjega tedna je senat z 48 proti 20 glasovom odobril vladni predlog, ki se tiče odprave zlatega standarda. Znaprej bo mogoče vse denarne obveznosti poravnati s srebrnim oziroma papirnatim denarjem. Točke v raznih pogodbah, ki zahtevajo, da je treba poravnati dolg oziroma obresti z zlatom, so postale neveljavne.

WASHINGTON, D. C., 4. junija. — Navzlic temu, da vladni program za izboljšanje gospodarstva in za dobavo dela nezaposlenim še ni bil odobren v kongresu, je izjavil včeraj Hugh S. Johnson, kateremu bo poverjena izvedba tega poskusa, da bo na milijone delavcev dobilo zaposlenje in da bodo za svoje delo boljše plačani.

Johnson se je zadnje tedne posvetoval z vodilnimi industrijalci iz vseh delov dežele ter prišel do zaključka, da so pripravljeni enotno urediti plače in delovni čas.

Načrti za milijonske projekte, ki bodo financirani z ogromno vsoto treh tisoč tristo milijonov dolarjev, so dovršeni. Kakorhitro bo kongres odobril tozadevni predlog Rooseveltove administracije, bodo začele vse industrije obratovati s polno paro.

Vlada ima v svojih načrtih gradnjo nasipov in prekopov, cest in vodnih poti kar bo nudilo zaposlenje ogromni množini ljudi, ki so zadnji čas brez dela in zaslužka.

Velika večina v kongresu uvaža vse to, v sled česar bo vlada prodrila s svojim predlogom, ne da bi naletela na kako posebno opozicijo.

O letalcu Matternu ni nobenega sledu

ODVAJALCI
DEKLETA SO
NA VARNEM

Osem odvajalcev Mary McElroy je bilo aretiranih. — Med njimi sta dve ženski. — Vodja je hotel prodati avtomobil.

Kansas City, Kans., 4. junija. — Policija mesta Kansas je sporočila svojem načelniku H. F. McElroy, da je bila tolpa, ki je odvedla njegovo hčer Mary, aretirana.

Pet oseb, med njimi dve ženski, se nahaja v zaporih v Amarillo, Tex., trije pa so zaprti v Kansas City.

Pet dni zatem, ko je McElroy plačal za svojo hčer \$30,000 odkupnine, je poveljnik policije Eugene C. Reppert prišel v McElroyev urod in mu naznanil:

"Vjeli smo celo tolpo".

Nato mu Reppert poroča, kako so bili vsi vjeti.

Na njihov sled je pripeljala policija brzojavka iz Amarillo, Tex. na nekega trgovca z avtomobili v Leavenworth, Kans. Brzojavka se glasi:

"W. H. McGee prodaja avtomobil št. motorja 5998. Pravi, da ga je kupil od vas. Brzojavno potrdite. Tudi verodostojnost McGee-a".

Mary McElroy je takoj spoznala McGee, ko so ji pokazali njegovo sliko, da je bil voditelj odvajalcev.

Ko je Reppert izvedel za brzojavko, je takoj telefoniral policiji v Amarillo, da aretira McGee-a. V petih minutah je bil aretiran McGee in z njim Windell Johnson in njegova žena ter L. R. Gilbert in njegova žena.

Medtem pa je policija v Kansas City aretirala Clarence Click in še dva druga njegova tavarisa.

Pri McGee-u je policija našla revolver in več tisoč dolarjev denarja.

NOVI FRANČIŠKANSKI
GENERAL

Rim, Italija, 4. junija. — P. Leonardo Bello iz Benetk je bil pri generalnem konzistoriju izvoljen za generala frančiškanskega reda.

V izvrševalni odbor novo izvoljenega generala bo izvoljenih tudi več ameriških frančiškanov.

Frančiškanski red ima 23,000 patrov in fratrov v 155 provincijah v raznih krajih sveta.

POGAJANJA ZARADI
KITAJSKJE ŽELEZNICE

Mockva, Rusija, 4. junija. — Sovjetska vlada je sprejela ponudbo japonske vlade, da go delovala kot posredovalka pri prodaji kitajske vzhodne železnice Mančukuo.

Vlada je tudi pristala na nasvet Japonske, da se pogajanja vrše v Tokio ter se prične 26. junija.

To naznanilo je odgovor sovjetske vlade na pismo japonskega poslanika Tamekiji Ota z dne 29. maja, v katerem je japonska vlada zavrnila rusko ponudbo, da bi Japonska sama kupila železnico ter izjavila, da mančukuo vlada ni samo pripravljena pod ugodnimi pogoji kupiti to železnico, temveč, da tudi želi, da se tozadevna pogajanja čim prej prične.

ERUPCIJA
OGNJENIKA

Prebivalstvo strahuje, da beži iz okolice Vezuva. Po mnenju znanstvenikov se bo lava ustavila ob nasipu.

Napolj, Italija, 4. junija. — Og-njenik Vezuv je začel zopet bljuvati. Velika reka lave se vali po pobočju ter je pokrila že tri četrtine ozemlja, ki je bilo opustošeno leta 1929.

Prestrašeni prebivalci beže na varno. Lava se pomika proti vasi Tersigno, ki je znano po svojem dobrem vinu ter ima dva tisoč prebivalcev.

Strokovnjaki sicer pravijo, da se bo lava ustavila ob nasipu, ki je bil zgrajen pred tremi leti, toda preplašeni ljudje ne verujejo tem zatrdilom.

Profesor Malandra, ravnatelj observatorija na Vezuvu, je mnenja, da je lava izgubila svojo energijo in da se bo ustavila po enem ali dveh dneh.

Lava teče iz podzemskih kanalov, ki so nastali po erupciji leta 1929.

Konvencija SNPJ.

10. konvencija SNPJ. se je zaključila 3. junija ob 11.30 dopoldne. Odborniki, ki so bili izvoljeni na zadnji dopoldanski seji so sledeči:

Nadzorni odbor: Frank Zaitz, Fred Malgai in Jack Ambrozič iz Minnesote.

Porotni odbor: John Goršek, Fr. Podboj, John Terčelj, Anton Šular in Frank Barbič iz Clevelanda.

Popoldanska seje 2. junija se je pričela v znamenju volitev glavnih odbornikov. Izvoljeni so bili za gl. predsednika Cankar, za 1. podpredsednika Somrak, za drugega podpredsednika Lokar (6 glasov večine), za gl. tajnika Vider, za gl. bol. tajnika Grad'shek (Chicago), za gl. blaginjskega Vogrich, za upravitelja Prosvete Godina, za predsednika gospodarskega odseka Petrovich, in isti odsek sta prišla Cvetkovich in Olip. Ivan Murek je bil ponovno izvoljen urednikom Prosvete.

Rezultati so pokazali, da so bile volitve silno tesne — v nekatere slučajih je odločal eden ali par glasov.

LOV NA POBEGLJE
KAZNJENCE

Siloam Springs, Ark., 4. junija. — Lewis Beehtel, ki je z desetimi drugimi kazneni pobegnil iz kan-saške kaznilnice, je bil vjet na neki farmi blizu Dripping Springs, Okla. in se sedaj nahaja v ječi v Jay, Okla. Zasedovalci so tesno za petami dvema njegovima tovarišema, katerima se je posrečilo pobegniti. Bechtel se je predal brez vsakega odpora.

Ker je bil lačen, je šel na farmo, ki je last Andrewa Bell. Rekel je, da že tri dni ni jedel.

Zasedovalci so na sledu trem drugim kaznencem, ki so skriti v gorah blizu Grove. Za krite se poslužujejo skal in podrtih dreves. Šerif Carl Curtis je telefoniral za pomoč, da pobege kaznenec popolnoma obkolijo.

VODITELJI
ŠPANSKE
IZOBČENI

Iz katoliške cerkve so bili izobčeni vsi člani španske vlade. — Papež je izdal encikliko.

Vatikan, 4. junija. — Papež Pij je izdal encikliko, v kateri izjavlja, da je nova španska cerkvena postava oster napad na katoliško cerkev. V sled tega je papežev državni urad naznanil, da je iz katoliške cerkve izobčena vsa sedanja španska vlada.

Državni urad pravi, da papež ne bo izdal posebne izjave o izobčenju, kajti s svojimi proticerkvenimi postavami se je španska vlada pregrešila proti kanonskemu pravu.

Papeževa enciklika je prišla popolnoma nepričakovano, ker je nikdo ni pričakoval. Toda z objavo enciklike je prav gotovo v zvezi obisk bivšega španskega kralja Alfonza, ki je bil v Rimu na dan Vnebohoda.

Rim, Italija, 4. junija. — Papež Pij je v svoji najnovejši encikliki ostro obsodil novo špansko postavo o samostanih na Špan-skem.

Svečano in z vso našo silo protestiramo proti tej postavi, — pravi papež, — in zatrjujemo, da nikdar ne more priti do veljave proti neovrnjenim pravicam cerkve.

Papež pozivlja špansko ljudstvo, da se posluži vsakega drugega sredstva, da dovede kortez (parlament), da izpremeni postavo, ki so tako nasprotno pravicam vsakega državljanina in sovražne cerkvi in da jih nadomestijo z drugimi postavami, ki jih more sprejeti katoliška zavest.

Papež posebno obsoja ločitev cerkve od države, zaplenbo cerkvenega premoženja, zahtevo, da cerkve plačujejo davke, odpravo samostanov in vladno nadzorstvo nad verskim poukom.

Proti koncu pozivlja papež vse škofe in duhovnike in vse one, ki se hočejo posvetiti učenju in vzgoji mladine, da se poslužijo vseh sredstev, da pospešujejo verski pouk. Slednjič pa podeli papež v svoji encikliki svoj blagoslov španskemu narodu.

Madrid, Španska, 4. junija. — Predsednik Aleala Zamora, španski ministri in poslanci, ki odbrunjejo novo špansko versko postavo, so bili izobčeni iz katoliške cerkve.

Izobčenje zadene vse one, ki so podpisali ali pa glasovali za protiversko postavo in izobčenje stopi takoj v veljavo.

Poglaviti vzrok za izobčenje je španska postavka, ki je odpravila samostane, v katerih je bilo 38,000 menihov in nun, in po kateri je bilo zaplenjeno vse cerkveno premoženje, ki predstavlja vrednost mnogo milijonov.

Postavo je podpisal predsednik Aleala Zamora, ki je veren katoličan. Poslanska zbornica jo je sprejela 18. maja z 278 glasovi proti 50. Predsednik je podpisal postavo, ker je bil prepričan, da nobene druge cerkvene postavke parlament ne bi potrdil.

V TRIDESETIH URAH JE IZČRPAL
VSO ZALOGO GAZOLINA

V soboto zjutraj je odletel iz New Yorka proti Parizu znani letalec Jimmy Mattern, ki se je odločil za polet okoli sveta. Iz Pariza bo poletel v Moskvo, odtam preko Sibirije na Japonsko, z Japonskega pa v Alasko in nato preko Kanade v Chicago.

PRINC VILJEM
SE JE POROČIL

Njegova nevesta ni iz vladarske hiše. — S tem se je pregrešil proti postavi hohenzollernske hiše.

Bonn, Nemčija, 4. junija. — Prince Viljem, najstarejši sin bivšega nemškega prestolonaslednika princa Friderika Viljema, je prelomil 500 let staro postavo hohenzollernske kraljeve rodovine s tem, da se je poročil z 25 let staro Dorothejo von Salviati, ki z njim ni "enekega" rodu.

Prince, ki bo 4. julija star 27 let, je bil v vrsti, da bi prišel na nemški prestol, ako bi bil še kdaj obnovljen, toda s to ženitvijo je izgubil pravico do prestola.

Civilna poroka je bil izvršena v mestni hiši. Za pričo sta bila nevestin brat, polkovnik von Salviati in princjev prijatelj grof Blumenthal. Cerkevna poroka pa je bila v grajski kapelici in kar najbolj priprosta.

Ženinov oče prince Friderik Viljem je ostal vsled "prehlada" v Berlinu. Drugi princjevi najbližji sorodniki so šli na neko naročno praznovanje na grad Oels.

Bivši cesar Viljem, je z ozirom na to, da se je prince Viljem pregrešil proti postavi cesarske hiše, naročil vsem članom hohenzollernske družine, da se ne udeležijo poroke.

Kajzer Viljem je bil zelo ogorčen, da ga mladi prince ni vprašal za dovoljenje, kakor tudi ne svojega očeta princa Friderika Viljema, češ, da mu je vseeno, kaj njegova rodovina misli o tem.

Šel je svojo pot na prej in javno razglasil svojo zaroko.

Hišno postavo hohenzollernske rodovine je postavil Albreht Achilles leta 1473 in pruski kralj Friderik Veliki jo je leta 1710 potrdil in razširil. Po tej postavi ne more nikdo zasedati pruskega kraljstva ali pa nemškega cesarskega prestola, ako njegova žena ni iz vladarske hiše.

Predniki neveste so se za časa Friderika Velikega priselili iz gorjenje Italije na Prusko. Leta 1830 je bila Salviatiova družina povzdignjena v plemski stan.

Nice, Francija, 4. junija. — Prince Nikolaj Karadžordžević, bratranec kralja Aleksandra, si je pozno ponoči vzjel življenje s tem, da je vzel morfin.

Prince Nikolaj se je leta 1927 poročil v Parizu z Mrs. Dorothy Snyder Cocheran iz Brooklyna, N. Y. Sedaj živi pri svoji materi v New Yorku. Leta 1930 je bil nju zakon ločen.

Prince se je že zjutraj pripeljal s taksi v neko lekarno in si je kupil morfin ter se odpeljal v svoj hotel, kjer je bil pozneje najden mrtav.

Prince je bil v Parizu poznana oseba kot umetnik. Pred štirimi leti je bil najden v taksi navidezno mrtav v sedrni napaki. Prepe-

Mattern je imel na enokrilniku "Century of Progress" sedem sto galonov gazolina, kar bi zadostovalo za trideset ur poleta.

Včeraj dopoldne ob desetih je dospelo poročilo, da so videli njegovo letalo nad Corkom, Irsko. Letelo je v smeri proti Južnemu Walesu. Poročilo pa ni bilo potrjeno.

Neka pariška brzojavka omenja zrakoplov, ki je sličen Matternovemu monoplanu ter dostavlja, da so ga videli nad Brestom v Franciji.

Tukajšnji letalec zastopnik J. Clark pravi, da ni verjeti iz Španije prihajajočim vestem, da je Mattern pristal nekeje na Špan-skem.

Sploh si pa poročila o Matternu in njegovem letalu zelo nasprotujejo. Včeraj popoldne mu je pošla zaloga gazolina, toda do polnoči ni bilo o njem nobenega avtentičnega poročila.

Mogoče je pristal na kakem samotnem kraju, dosti bolj verjetno je pa, da je začel v vihar in se smrtno ponesrečil.

MORGANOVI DNEVNI
IZDATKI

Washington, D. C., 4. junija. — Dnevni izdatki Morgana, njegovih družabnikov in zagovornikov znašajo okoli \$2000. V njegovu imajo na to, da se je prince Viljem pregrešil proti postavi cesarske hiše, naročil vsem članom hohenzollernske družine, da se ne udeležijo poroke.

Kajzer Viljem je bil zelo ogorčen, da ga mladi prince ni vprašal za dovoljenje, kakor tudi ne svojega očeta princa Friderika Viljema, češ, da mu je vseeno, kaj njegova rodovina misli o tem.

Šel je svojo pot na prej in javno razglasil svojo zaroko.

Hišno postavo hohenzollernske rodovine je postavil Albreht Achilles leta 1473 in pruski kralj Friderik Veliki jo je leta 1710 potrdil in razširil. Po tej postavi ne more nikdo zasedati pruskega kraljstva ali pa nemškega cesarskega prestola, ako njegova žena ni iz vladarske hiše.

Predniki neveste so se za časa Friderika Velikega priselili iz gorjenje Italije na Prusko. Leta 1830 je bila Salviatiova družina povzdignjena v plemski stan.

Nice, Francija, 4. junija. — Prince Nikolaj Karadžordžević, bratranec kralja Aleksandra, si je pozno ponoči vzjel življenje s tem, da je vzel morfin.

Prince Nikolaj se je leta 1927 poročil v Parizu z Mrs. Dorothy Snyder Cocheran iz Brooklyna, N. Y. Sedaj živi pri svoji materi v New Yorku. Leta 1930 je bil nju zakon ločen.

Prince se je že zjutraj pripeljal s taksi v neko lekarno in si je kupil morfin ter se odpeljal v svoj hotel, kjer je bil pozneje najden mrtav.

Prince je bil v Parizu poznana oseba kot umetnik. Pred štirimi leti je bil najden v taksi navidezno mrtav v sedrni napaki. Prepe-

jan je bil v mrtvašnico, kjer se je prebudil in je ostro protestiral proti temu, da so ga razglasili za mrtvega.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President L. Benedik, Trezor
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto volja za Ameriko je
Kanado \$6.00
Za pol leta \$3.50
Za inozemstvo na celo leto \$7.00
Za pol leta \$4.50
Subscriptions Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelje in praznikov.
Dopolni brez podpisa in osebnosti se ne pridružujejo. Denar naj se blagoviti
poslati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se
nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

RAZVESELJIVA ZNAMENJA

Izid ljudskega glasovanja za odpravo prohibicije, ki se je vršilo po nekaterih državah je jako razveseljivo.

Poročila iz raznih delov dežele, bodo zelo vplivala tudi na takozvane "dvomljive" države, to je take, ki še kolebajo, če naj se izrečejo za prohibicijo ali proti nji.

V tem mesecu se bo vršilo tozadevno glasovanje v osmih nadaljnjih državah, namreč v Massachusetts, Connecticut, New Hampshire, Illinois, West Virginiji, Iowi in Californiji.

Države Massachusetts, Indiana, Illinois in California so že preklicale svoje državne postavbe za izvedbo prohibicije, dočim ni država Connecticut nikdar odobrila osemnajstega amendmenta.

V West Virginiji je meseca januarja apelirala zakonodajna kongres, naj predloži zadevo preklica narodu.

V New Hampshire in Iowi, kjer so imeli svoječasno suhači silen vpliven, je dobro pivo napredaj.

Osem držav se je že izreklo za preklic, tekem poletnih mesecev se bo vršilo glasovanje v trinajstih nadaljnjih.

Do konca septembra bo glasovalo devetindvajset držav, in upati je, da se bo konca tekočega leta izreklo potrebnih šestinideset držav za preklic osemnajstega amendmenta.

"Texas Weekly" ugleden tednik na suhem Jugu je objavil dokaze v prid odpravi prohibicije.

Med drugim pravi, da ne bo nič čudnega, če bo trinajst ali več držav glasovalo za ohranjenje prohibicije. Toda te države bodo predstavljale tako žalostno manjšino prebivalstva, da ne bodo mogle vplivati na zvezno vlado in jim ne bo mogoče izposlovati od kongresa niti centa za izvedbo suhaških postav.

V tem slučaju bo ostal osemnajsti amendment na papirju, dočim bo faktično izgubil vsako veljavo.

Osemnajsti amendment se je v moralnem oziru popolnoma izjalovil. Ameriška prohibicija je vsemu svetu v zasmeh, in nesmiselno bi jo bilo izvajati v državah, kjer je narod odločno proti nji.

Osemnajsti amendment je mrtev. Nobena sila na svetu ga ne more oživiti.

Ameriki ne preostaja drugega kot da mu priredi dostojen pogreb in da ga čimprej mogoče pozabi.

Iz Slovenije

Z nožem v trebuh zaradi sovraštva.

22. maja popoldne sa prepeljali v ptujsko bolnico 22-letnega Janeza Novaka, delavca iz Koritnega, občina Majšperk. Napadel ga je v bližini hiše posestnika Mesariča neki Alojz Mencinger, kočarski sin v Koritnem, mu zasadil velik nož v trebuh in mu prečezal čreva. Novak pravi, da ga je napadel iz starega sovraštva. Takoj po prevozu v bolnico je bila izvršena operacija.

Nadalje so prepeljali v bolnico Šefana Žuma iz Cirkovec, ki ga je njegov prijatelj Jožef Frangeš na povratku iz vinotoča kar tako "za šalo" z nožem sunil v levo stegno.

Usoden udarec z motiko.

V Mariboru sta se zagovarjali pred malim senatom 21-letna viničarska hči Antonija Grdija iz Komane in 22-letna dekla Amalija Budja iz iste vasi. Prvega decembra lani sta se namreč oboženki nahajali v domači kleti v Komani, za njimi je pa prišel tudi neki Jakob Par, ki je bil nekoliko vinjen. Kmalu je postal podjeten in je nadlegoval Antonijo. Ta je imela slučajno v rokah motiko in je hotela z uspehom udariti Para po roki, zamahnila je pa tako nesrečno, da ga je zadela na levi strani glave, nakar se je Par zgrudil in kmalu nato zaradi izkrevavitve umrl. Amalija Budja pa je bila obtožena, ker je orožnikom prikrila vzrok nenadne Parove smrti in jim natvezila, da je v vinjenosti padel po stopnicah in se ubil.

Pri razpravi sta obe povedali, kako se je zgodilo in je bila Grdija obsojena na dve leti strogega zapra. Budja pa na mesec strogega zapora in dveletno izgubo častnih državljskih pravic.

Bukev je ubila fanta.

V znanem Franclovcem gozdu v Poljčanah se je 20. maja popoldne zgodila strašna nesreča, ki je zahtevala mlado človeško življenje. Vihar je pozimi v teh gozdu na veliki strmini podrl močno bukev. 20. maja sta se zgodaj jutraj odpravila 24-letni Ivan Ajdnik in Strmšek v gozd, da izruvata, da se visečo bukev spravita v dolino. Že sta bila z žaganjem pri koncu, ko se je precej močni in dolgi štor nepričakovano zaradi velike težave prevagal ter z nasprotnim koncem z vso silo udaril in potlačil nič hudega slutečega Ajdnika pod seboj, da je bil pri priči mrtev. Tudi Strmška je oplazilo po nogi, vendar je le še pravčasno ušel smrti.

Nesrečnemu fantu je bukev strla prsni koš, ga oplazila po obrazu in mu zlomila roko in nogo. Na pomoč poklicani delavci iz bližnjih kamnolomov so s težavo odvalili težki štor z mrtvega fanta. Pokojni Ajdnik je jutraj z nekako težko slutnjo odšel na delo. Ko sta se s Strmškom po strmem pobočju bližala usodni bukvi je dejal: "Kaj, ko bi naju podrli, kdo bi prišel po naju". — "Pa menda ja ne!" — je odgovoril Strmšek.

To je tam že drugi primer take smrti. Let 1929 je v Prihovi na prav enak način ubilo neko ženo; previdnost v takih okolištinah ni nikoli dovolj velika. Nesrečna družina je s tragično izgubo sina, ki je bil pokopan ob lepi udelež.

Grozovito maščevanje.

20. maja popoldne se je kmetski Jožef Gošek nad Dovskim pri Senovem strašno maščeval nad svojim starim nasprotnikom in sosedom Alojzom Sevkškom. Sosesta sta bila že dolgo časa sprta. Ko je letos o Veliki noči pri Gošku nekdo ukradel večjo količino svinjskega mesa, je Gošek tatvine obdolžil sosedu Sevkšku. Pred sodiščem v Sevnici je bila zaradi tega razprava, na kateri pa je Sevkšek popolnoma dokazal svojo nedolžnost. Gošek, ki se je bavil z mizarstvom brez obrtnega dovoljenja, pa je bil nedavno ovađen zaradi šušmarstva in ko so prišli k njemu zaradi tega orožniki, je bil moč trdno prepričan, da ga je ovađil sosed Sevkšek. Ohorožil se je s samokresom, ki si ga je izposodil, ter ves togo ten pridiral v Sevkškovo hišo, kjer pa gospodarja ni bilo doma. Ko se je Sevkšek vračal iz gozda, mu je prihitela nasproti njegova sedemletna hčerka ter klicala vsa prestrašena: "Ograjski bo mamu ubil!"

Ko je Sevkšek prihitel v hišo in videl, kako je razjarjeni Gošek, po domače Ograjski, z revolverjem grozil njegovi ženi, je planil na napadalec, ga sunil v vežo in zaloputnil vrata za njim. Gošek pa je vrata vlomil in že je počil strel, ki je zadel Sevkškovo ženo v prsi. Z drugim strelom pa je napadalec zadel gospodarja v desnico. Ko je še enkrat naperil orožje nanj, se je Sevkšek instinktivno vrget na tla, nakar je Gošek s tretjim strelom zadel še enkrat nesrečno ženo, ki je izdihnila v nekaj minutah.

Ranjenega Sevkška so takoj odpremili v bolnišnico. V Krško, umorjeno ženo pa so položili doma na mrtvaški oster med obupnim plakanjem osmero otrok. Morilec se je sam prijavil sodišču v Sevnici.

Huda nesreča.

V Loškem potoku v kočevskem okraju sta delala pri gradnji nove ceste 55-letni posestnik Janez Košmerl iz Travnika in 20-letni posestnik Ivan Kordič. Pri razstreljevanju kamena, je dinamit pregodaj eksplodiral, in oba sta bila nevarno poškodovana. Košmerl je odletel velik kamen v desno oko in ga resno poškodovalo. Kordiču je razmesarilo desno roko.

TOPLIMER, KI SVETI

V nekem turinškem podjetju so začeli izdelovati termometre, ki svetijo. S pomočjo posebnega zrcala se sveti živo srebro v stekleni cevki v krepki rdeči barvi. S tem je že oddaleč omogočeno čitanje temperature. Od svetinoga toplomera si obetajo največ uspehov v bolnišnicah, kjer bodo odsej lahko merili vročino bolnikom tudi v temi.

TUDI SLEPCI BODO LAHKO

ŠOFERJI

V Haagu je na bulvaru Sveve-rigue profesor Langsner napravil zanimiv poizkus. Hotel je dokazati, da se nupa voditi avtomobil po tej ulici z zaprtimi očmi. S pomočjo telepatije se bo dal voditi po drugih spremljevalcih v avtomobilu. Poizkus se je izvršil pred posebnim odborom. Prisostvovalo mu je seveda vse polno fotografov in časnika. Navedenemu šoferju so zvezali oči s krepko ruto. Ob njegovi strani je stal en zdravnik, na drugi strani pa dva novinarja. — Profesor Langsner se je spustil z avtomobilom v dir. Vozil je z brzino 70 km. Občinstvo je bilo prepričano, da je katastrofa neizogibna. Toda prof. Langsner je dokazal nasprotno. Vsakrat, ko se je avtomobil že skoro približal kakemu svetilniku ali drevesu in so bili tudi potniki prepričani, da jim je odbila zadnja ura, je profesor zakril avtomobil stran in se izognil nesreči. Vrniti se je hotel skozi najprometnejši del mesta, toda policija mu tega ni pustila, ker se je bala, da bi se ne zgodila kakršna nesreča. Zato se je Langsner vrnil po bulvarju nazaj. Komisija je morala ugotoviti, da je imel Langsner ves čas zavezane oči in da je vsaka sleparija izključena.

PAPEŽ IN PRAŠKI NADŠKOF

Sv. oče je nedavno v avdienci sprejel 750 romarjev iz Čehoslovaške, ki so prispeli v Rim po vodstvom praškega nadškofa dr. Kasparja. Sv. oče je v svojem nagovoru pohvalil praškega nadškofa zaradi njegovega odločnega nastopa proti nemoralnim filmom in proti nemoralnim knjigam, ki se širijo med šolsko mladino. Sv. oče je dejal, da dobro ve, da bi marsikdo hotel, da bi nadškof dr. Kaspar odšel iz Prage.

Masarykov zavod izposojeje omenjene filme, in je nadškofa tožil, končno pa je umaknil svojo tožbo. Sv. oče je poudaril, da se je s čehoslovaško duhovščino vse ljudstvo postavilo na stran svoje ga nadškofa. Končno je sveti oče še enkrat izjavil svoje zadoščenje, da se je praški nadškof tako zavzel za božjo stvar, za stvar cerkve in dušnega pastirstva.

100 LET SO ZIDALI KATE-

DRALO

Šele te dni so dokončali v glavnem mestu Bolivije La Paz kate-dralo, ki so jo gradili že nad 100 let. Nobena cerkev na svetu gotovo ne stoji tako visoko kakor ta. Sežidana je namreč na točki, ki leži 4000 metrov nad morsk gladino. Tudi sicer ima svoje posebnosti. Za njo so zazidali ploskvo 4042 kvadratna metra. Njen glavni oltar se dviga 14 metrov pod zemljo. Cerkev je okrašena z raznimi kamenitimi in lesenimi kipci, ki so jih izdelali domačini. Kupola sega v višino 70 metrov, podpirajo jo ogromni stebri. V cerkvi je prostora za 12.000 ljudi, graditi so jo pričeli leta 1835.

RIM DOBI PRISTANIŠČE

Na Mussolinijevo povelje so se pristojne italijanske oblasti lotile načrtov morskega pristanišča v Rimu, Poskusi, napraviti v Rimu pristanišče, datirajo že iz časov rimskih cesarjev. Še vedno je pa najudobnejše pristanišče v Ostii, ki ga je dal zgraditi cesar Klavdij. Posebne lastnosti reke Tibere, prevladujoči vetrovi in druge ovire, so doslej onemogočale zgraditev primernejšega pristanišča za Rim, kamor ne more nobene ladja, ki sega globlje v vodo. Ob izlivu Tibere v morje se je napravil dokaj globok zaliv, toda takoj za njim je morje plitvo. Zaradi neugodnih vetrov, zlasti močnega jugaka, nikoli niso mogli tu morskega dna poglobiti.

Inženir D'Arrigo je pa zasnoval zdaj zanimiv načrt, kako bi se dale te ovire odstraniti. Ob izlivu Tibere v morje bi nastalo morsk pristanišče. Plitvine pred izlivom reke naj bi se odrezale z jezom v polkrogu, da bi pesek ne mogel prodirati v zaliv. Z izkoriščanjem morskih tokov in vetra bi se morje ob izlivu reke samo po sebi izne-bilo naplavin. Ta načrt je sicer komplotiran, vendar se pa zdi se najkrajša pot do rimskega pristanišča. Navzlic gospodarski krizi je prevoz blaga po Tiberi vedno večji, in rimski listi ponosno pišejo o naraščajočem prometu v rimskih "pristaniščih" St. Paul in Fiumicino, čeprav sta to le manjši rečni pristanišči. Po D'Arrigovem načrtu bi zgradili ob izlivu Tibere tudi novo postojanko za hidroplane.

ZAKLAD RUSKIH CARJEV

"Daily Herald" je priobčil tedni presenetljiva vest, da se je po dolgem iskanju posrečilo najti blizu hiše, kjer je bil umorjen zadnji ruski car Nikolaj II. s svojo družino, zaklad ruskih carjev. Če smemo verjeti angleškemu listu, je iskala in našla zaklad ruskih carjev ekspedicija, ki so bili v niti tudi Angleži. Glavni člani ekspedicije so bili dva Angleži in neki ruski plemič. Eden teh Angležev je londonski bankir, drugi pa draguljar. Ruski plemič pozna dobro hišo, kjer je bila carska rodilna umorjena, in vedel je, da mora biti zaklad ruskih carjev zakopan neke blizu hiše. Celih 15 mesecev se je morala ekspedicija pogajati s sovjetsko vlado glede dovoljenja, ki ga je končno dobila, toda samo pod pogojem, da izroči tri četrtine vrednosti zaklada sovjetski vladi, eno četrtino bi pa sovjetska vlada izročila pravnim dedičem, kajti sam del draguljev je pripadal carski rodbini, vse drugo je bila pa last nekega plemiča iz carjeve kolice.

Ruski aristokrat, ki se je udeležil ekspedicije, je med revolucijo sam zakopal zaklad v Jekaterinburgu. 15 let si je prizadeval dobiti dovoljenje za povratek v Rusijo in šele letos ga je dobil. Iskanje zaklada je nadziral ravnatelj ruske državne banke. O podrobnosti londonski bankir neče govoriti. Vrednost zaklada se ceni na 400 milijonov Din. Dragocenosti nameravajo baje prodati v Londonu na javni dražbi.

Peter Zgaga

Ponočnjak je modroval:
— Zdi se mi, da je luna bolj važna nego solnce. Luna sveti ponoči, podnevi je pa itak dovolj svetlo.

Staro devica je rekla svoji poročni prijateljici:

— Moški niso vredni niti piškavega oreha. Noben moški ni res zvest in pošten. O tem sem trdno prepričana in pri tem obstanem.

— Nak, motiš se — jo je zavrnila prijateljica. — Pri tem ne more obstati, ker si pri tem obse-dela.

Gost je stopil v restavrant in vprašal gospodarja:

— Ali imate telečjo pečenko?

— Ne, nimamo.

— Ali imate suhe klobase?

— Nak, klobas pa nimamo.

— Ali imate morda guljaž?

— Ne, tudi guljaža nimamo.

— Kaj pa telečja jetrea? Ali imate telečja jetrea?

Tedaj se je pa gospodar razsrdil in gosta ježno nahnulil:

— Gospod, pomislite morate, da je tukaj restavrant, ne pa informejšn.

Mesec junij se je približal v vsej svoji krasoti.

Napočili bodo vroči dnevi, ki bodo trajali tja do srede septembra.

Vročino bo težko prenašati. Viri v kleti so usahnili, dobro pivo je slabotno in drago, trta je pa komaj odevetela.

Človek bi moral biti preskrbljen za vse štiri letne čase, pa se samo za zimo preskrbi.

Pozimi smo se gledi z rujno kapljo, poleti pa ni razen vode nobene hladila.

Nič ne rečem, tudi voda je dobra. Toda v trinajst let trajajoči prohibiciji se je ameriški narod odvalil žejo gasiti z vodo.

Zakoj ste v preiskavi navedli napačno ime? — je vprašal sodnik obtožena.

Veste, gospod predsednik, moja mati je vedno dejala: stori kar hočeš, svoje ime pa drži čisto.

Kakšna je razlika med kapitalom in delom?

— Tale: če vam posodim 100 dolarjev, imenujemo to kapital; če jih bom hotel nazaj, pa bo treba za to veliko dela.

V hišo, kjer so imeli mlado, lepo in živahno hčerko, je začel zahajati čeden, toda strašno boječ fant.

Nobenega dvoma ni bilo, čemu hodi, bil je pa tako boječ, da ni mogel s pravo besedo na dan.

Mati in oče sta dala hčerki vse prilike, da je bila sama z bojazljivim snubečem.

Tri večere sta sedela na poročni, četrtega dne pa vpraša mati hčerko:

— No, ali te je zasnubil?

— Ne, dozdaj še ne, toda stvar dobro na prednje.

— Kaj misliš s tem, da dobro napreduje?

— Prvi večer je molčal, držal knjigo v naročju in strel in daljavo. Drugi večer je držal našega psička na kolenih. Sinoči je imel v naročju mojega brata. Zdi se mi, da bom prišla nočjo jaz na vrsto.

Rojak je pripovedoval: — Da, žena mi je ušla. Sam ne vem, čemu. In verjemite ali ne, z njo sem izgubil svojega najboljšega prijatelja.

— Verjamemo, verjamemo — so mu pritrdjevali. — Dobra žena je zlata vredna.

— Moja ni bila vredna piškavega oreha.

— Zakaj pa praviš, da si izgubil ž njo svojega najboljšega prijatelja?

— Zato, ker je moj najboljši prijatelj pobegnil z njo.

Prej si me vedno imenoval svojo kraljico!

— Da, toda kadar začenja moja kraljica rabiti moje briteve za špičenje svinčnika, tedaj postane republikanec.

ONIM, KI POŠILJAJO DENAR V DOMOVINO,

naznanjamo, da je mogoče poslati vsoto do sto dolarjev brez vsake izjave, v kako vrsto je denar namenjen. Tozadevna odredba je bila dne 17. marca odpravljena. Kdor hoče poslati več kot sto dolarjev, naj podpiše spodnjo izjavo in naj nam jo pošlje z denarno pošiljateljico.

DECLARATION FOR MONEY ORDER

I herewith declare that Money Order No. is sent by me for the purpose of

and is not intended for the purpose of speculation, placing savings or making investment in a foreign country.

I certify that this transaction in no way contravenes the act of March 9th, 1933, the executive order of March 10th, 1933 or any regulation issued thereunder.

(Purchaser's Signature)

(Date)

MI BOMO TOČNO IN HITRO IZVRŠILI VSAKO POŠILJATEV
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

VODNIKOVE KNJIGE

za leto 1934

lahko že sedaj naročite. — Pošljite nam

\$1.

in knjige Vam bodo poslano naravnost na dom.

Naročila sprejema:

"GLASNARODA"
216 W. 18th Street
New York, N. Y.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE. MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

CENE DINARJEM IN LIRAM SO TAKO NESTANOVITNE, DA JIH NE MOREMO NAVESTI

Izplačila v ameriških dolarjih ostanejo neizpremenjena.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJH	
Za izplačilo \$5.00 morate poslati	\$ 5.75
" " \$10.00 "	\$10.85
" " \$15.00 "	\$16.00
" " \$20.00 "	\$21.00
" " \$25.00 "	\$26.25
" " \$30.00 "	\$31.50

Prejemniki denar v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

z velikimi stroški. Mno

go jih je, ki so radi ala-

bih razmer tako priza-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."

KRATKA DNEVNA ZGODBA

KDAJ SEM BIL V NAJVEČJEM STRAHU

Vozil sem se na parniku, ki je plul iz Indije skozi Rdeče morje proti Evropi. Kot ladijski oficir, ki je bil prost službe, sem se podal v svojo kabino in trdno zaspal. Nenadoma se prebudim, bil sem ves v potu in neka mastna roka mi je tiščala vrat. Pritajen glas mi je govoril: "Povejte, inate li res morda kri ali ne?" "Ne trapaj in privij luč," sem grgljal, ko sem poglasu spoznal enega izmed podčastnikov. Pritisk na vrat je odnehal in posrečilo se mi je, da sem privij luč. John, ki mi je sledil s srepnim pogledom, je držal v roki svetlo bodalo. "Moja kri nima prave barve, rdeča je," je dejal John. "Jaz pa hočem videti, kakšna je modra kri." Prijel me je za ramo in zavijtel bodalo. "Nikar tukaj, John, pojdiva raje v zdravnikovo kabino, on ti bo pomagal, da ne bo izgubljen nobena kaplica krvi." Na moje veliko srečo se je John vdal in skupno sva se podala po krovu, da bi prišla do zdravnika. Vrh stopnic pa sva našla nekoga, ki je bil v obleki drugega oficirja in tem sem rekel: "K zdravniku greva, John, hoče namreč na vsak način videti moje kri, misli, da je modra." — hkrati pa sem ga potegnil skrivaj za rokav. "Res?" je odvrnil oficir. "gre mpa z vama, tudi jaz bi rad videl, kakšna je modra kri." Spustila sva mornarja, da je šel pred nama in takoj planila na njega. Po teški borbi sva ga razorožila in obvladala. Vsi dve solnčarici se mu je omračil um, a ko smo prišli dalje proti severu, je kmalu zopet okrevljal. Jaz pa bil skoro postal žrtev njegove solnčarice. To je bil moj največji strah v življenju.

pristanišča. Moj tovariš, s katerim sva imela stalno skupno delo, je obolev in že drugi dan so našli zanj namestnika, ki je bil tudi izvežban v tem težkem poslu. Nisem se zanimal, kdo bi ta bil in še pred njim sem se spustil v globočino. Po daljšem bivanju na morskem dnu sem kljub temu posvetil s svetilko proti stekleni glavi mojega novega tovariša. Odrevel sem in mislil sem, da se bom onesvestil, kajti, za okroglim steklom sem zagledal obraz mojega lastnega brata Tomaža, o katerem sem imel vsestranska zgotovitva, kakor tudi uradno potrdilo, da je padel v vojni. Ko sem si čez nekaj časa opomogel od preostanega strahu, sem mu tudi jaz pokazal svojo obraz. Takoj sva dala znake, da so naju potegnili kvisku in nepopisna je bila najina radost zopetnega svidenja. Brat mi je pokazal, kako je bil ujet, ko pa se je vrnil domov, me je zamaškal vsepovsod. Našla pa sva se na morskem dnu.

Znana sem bila v svetu kot drzna letalka, kar pa mi ni bilo dosti, kmalu sem zaslovela kot prva

V SPOMIN NA RUSKO-JAPONSKO VOJNO

Zdaj, ko na Daljnem vzhodu zopet grozi vojna, bo zanimivo ozreti se nazaj na rusko-japonsko vojno leta 1904—1905, ki je prinesla mogočni Rusiji tako hud poraz. Sovjetski državni arhiv je objavil nedavno še neznane podatke iz rusko-japonske vojne, ki nam pričajo, kako potršno so oficijelni ruski krogi poznali Japonce in njihovo armado.

Ko so po prekinitvi diplomatskih stikov Japonci brzo vojne napovedi napadli rusko brodogradnjo v Port Arturu, je zavladovala v Petrogradu silno ogorčenje. Takratni vojni minister Kuropatkin je dejal: "Te krivogledne opice pokopljemo pod našimi čepicami." Leto dni pred izbruhom vojne je bil Kuropatkin na Japonskem, kjer je prisostvoval paradi konjeniških častnikov, 10 japonskih častnikov je padlo v pričo njega s konji. In Kuropatkin je dejal svojemu pobočniku: "To je par res lepa kavalerija! Saj te opice niti pošteno jahati ne znajo." — "Ne dajte se varati", — je odgovoril ministru pobočnik general Ljanevič. To delajo nalašč, da bi nas preslepili.

Toda v nesrečo Rusije vojni minister sploh ni hotel poslušati in upoštevat poročil ruskih vojaških agentov na Daljnem vzhodu. Japonci so imeli najzanesljivejšo informacijo o ruski armadi, dočim je bila neinformiranost ruskega generalnega štaba naravnost brezprimerna. Ruski generalni štab sploh ni imel zemljevidov Mandžurije in kako groteskno je bil njegov položaj, nam priča naslednja, sicer komična,

ženska, ki pada s padalom iz dolge nedosegljivosti. Nekdo sem se spustila z letala, ki je plavalo 1500 m visoko nad zemljo. Veter me je zanašal proti morju, jaz pa tu di še danes nisem večja plavajna. Na srečo me je veter v nižjih legah zasul na drugo stran, proč od morja, toda, prišla nisem iz dežja pod kap, pač iz vode v ogenj. Ognjen zublji pod menoj so mi pričali, da se nahajam nad žarečimi železnimi plavži. Na resni voda, na levi oženj, jaz pa brez moči. S padalom je človek prepričan edinole samo vetru. Obupno sem potegovala za vrv, da bi na kak način ušla gotovi smrti, a tu je vsako prizadevanje zaman.

Padala sem samo par metrov proč od žarečih plavžev in po čudežnem naključju sem se tudi ognila velikemu električnemu žrjavu. Tik ob morskem bregu sem padla v morje. Vrli mornarji pa so me hitro potegnili iz vode in tako sem še danes med živimi. Vendar pa sem pri tem držnem padcu pretrgala toliko strahu, da se od takrat ne spušчам več v take pustolovščine.

SEBE JE OROPAL

Pred dobrim letom so bile z gradu Nyenrode na Holandskem ukradene dragocene miniaturne in druge umetnine. Prizadete zavarovalnice so javno pozvale vložilce, naj vrnejo za 10.000 cekinov naropane zlatnine, za kar jim je bilo zanjamo, da ne bodo kaznovani. Poziv ni ostal brez uspeha, zlatnina je bila vrnjena. Policija je pa ta čas vodila preiskavo in ugotovila, da je dragocenost odrešal sam graščak Omnes van Nyenrode. Pomagali so mu pa privatni detektiv Johanknecht, ki je bil že večkrat kaznovan in je imel stike z zločinci, dalje njegova tajnica, neki trgovci s cvelicami in štirje pokleni zločinci. Policija je vse aretirala.

Prvotno je hotla zločinska tolpa odnesti za en milijon cekinov dragocenih predmetov in jih uničiti, da bi bila njih prodaja onemogočena. Graščak Omnes, ki so ga spravile nesrečne spekulacije na boben, pa ni imel pri tem sreče, kajti pajač o ga brezobzirno izkoristili. Začeli so se prepirati in tako jim je prišla policija na sled. Omnes je dal svojim pajdašem načrt gradu in točen opis dragocenosti, ki naj bi jih ukradli. Tolpavci so se pripeljali ponoči iz Amsterdama in vilonili so v grad. Ker jim pa Omnes ni hotel plačati dogovorjene nagrade 12.000 cekinov, so zahtevali 20.000, graščak jim je pa dal samo 1500 cekinov. Johanknecht je dobil od zavarovalnice naprej 3500 cekinov, potem pa še 6500, ko je vrnil vse ukradene dragocenosti. Graščak je dobil 70.000 cekinov odkodnino, ker je bil "okraden". Mož se je skrivaj v Meklenburgu, s fingirano bzojavko so ga izvabili na Holandsko, kjer je bil aretiran.

V avgustu 1904 je prišlo do najbolj krvave bitke ruske japonske vojne pri Liao-Yangu. Iz zdaj objavljenih dokumentov je razvidno, da so imeli Rusi takrat edinstveno priliko, da bi Japonce premagali. Iz poročila angleškega generala Hamiltona, ki je bil vojaški ataše v japonskem glavnem stanu, je razvidno, da je moral japonski general Oyama zaradi pomanjkanja streliva odrediti umik. Japonske izgube so bile ze-

lo velike in zadostoval bi bil le nezaten pritisk z ruske strani, pa bi bila japonska armada uničena. V takih razmerah je bilo razumljivo veliko veselje, ki je zavladovalo med Japonci, ko je njihov general pol ure po izdanem povelju glede umika zvedel, da je ruska armada na Kuropatkinovo povelje izpraznila Liao-Yang in se sama umaknila. Seveda je japonski general svoje polje takoj prekleal in nadaljeval ofenzivo.

14. maja 1905 se je odigrala pretresljiva tragedija pri Čušimi. Rusko brodogradništvo je dobilo povelje, naj se žrtvuje zaradi prestopa. Slabo oboroženo, brez baze, brez premogovne stanice je krenilo rusko brodogradništvo v pogin. 14. maja je bilo popolnoma uničeno. Veliki Aleksej, šef pomorskega štaba, je bil zapravljen za izgradbo vojnega brodogradništva, francosko igralko Balletto. Iz dokumentov je razvidno, da je bil podaril med drugim zlato kolpolno kad, obloženo z dragulji. Ogorčenje, ki se je takrat polastilo ruske javnosti nad nezmišelnim žrtvovanjem mornarjev, je bilo elementarno. Poraz pri Čušimi je podžgal revolucionarni pokret, ki je 12 let pozneje strmoglavil carski prestol.

V življenju mladosti

Spisal FRANK TROHA

(Nadaljevanje.)

Priloženo pismo se je glasilo:

— Cenjena gospa Čep!

— Dolžnost me veže, da Vam naznanim žalostno novico. Milka Vrhunec je pred nekaj dnevi prišla na Dunaj. Jaz sem jo poznal že iz mladih let. Večkrat sva si dopisovali, odkar jaz služim na Dunaju. Zadnjič je tudi ona dospela sem in dobila službo kot natakarica v hotelu. Sreča pa ji ni bila mila, kajti revica je prišla samo po smrt v veliko mesto. Ko se je peljala v tramvaju po nekem opravku, se je zgodila nesreča. Štiri osebe so bile ubite, med njimi tudi Milka. Več Vam ne morem sporočiti. Pošiljam Vam tudi Milkin kovčec in njeno obleko ter druge stvari. Kdor hoče pa več zvedeti, se mora obrniti na mrliški urad, od koder mu pošljejo natančne podatke o Milkin smrti.

— Z Bogom! Vam nepoznana N. N.

Po prečitanih obeh pisem, je Tone omahnil uničen in strtl. zapakal kot otrok in nepretrgoma po navljaj: — Jaz sem kriv!

Tudi Matevž je prečital pismo. Tolažil bi bil Toneta, toda se ni mogel vzdržati, da ne bi tudi njemu topile solze v oči. — Vidim, da si nesrečen, — mu je rekel. — Smiliš se mi, toda pomagati ti ne morem. Pojdi domov, in Bog ti daj dovolj moči, da boš prenesel nesrečo.

— Pomaj mi spraviti v red moje reči. Matevž. Takoj jutri odpotujem. V Ameriko sem prišel srečje iskat, oče in Milka sta mi branila, jaz sem pa postal trd in neizprosni. Poslušati ju nisem hotel, in tako sedaj žanjam kar sem si posejal!

— Ne jemlji se k sren, kajti niti malo nisi sam kriv. Človek obrača, Bog obrne, pravi star pregovor. Ti si vedno dobro mislil in žrtvoval se nisi samo za sebe. Hotel si dobro sebi in ženi, toda sreča ti ni bila mila, in sedaj moraš vse junaško prenesti. Pomagal ti bom spraviti v red, najraje bi pa odšel s teboj na pot, toda nisem še pripravljen. Upam, da se bova kmalu zopet videla, tistikrat morda v boljši vojni nego danes.

Žalostna novica se je kmalu raznesla po naselbini. Vsi Tonetu znanim premogariji so sočustvovali. Z njim. Ko je naslednjega dne čakal na vlak pred postajo, je bila okoli njega številna gružca. Vlak je zabrlizgal in se ustavil. Tone je še vsakemu segel v roko, vstopil ter še skozi okno pomajal z roko. Tonetu je bilo pri sreč kot tedaj, ko je zapuščal rodno domovino. Takrat je zapustil očeta in ženo Milko, katerih ne bo nikoli več videl.

V.

Silno dolgeas je bilo Milki, po Tonetevem odhodu v Ameriko. Upa je, da se kmalu vrne, ko je pa pomislila, kako daleč je tisti čas, je začela obupovati.

Oče jo je tolažil in vzpodbujal, pripovedoval ji je kako bo v bodočnosti in ji slikal boljše čase, ko bodo vsi skupaj srečni in veseli. Na Milko so blagodejno vplivale besede postarane Tonetovega očeta.

Nastopila je zima: kratki dnevi, dolge noči. Ob večerih je Milka očetu čitala razne knjige in časopise. Starcu je že pešal vid. Kadar je bila bila sama, je pa najraje prebirala Tonetova pisma, katerih je bilo čimdalje več. Lepo jih je polagala v lično skatljico in jih varovala kot bisere.

Z veseljem mu je odpisovala, kajti vedela je, kako hrepeni po njenih pismih. Na tisoče in tisoče poljubov mu je poslala v pismih in mu v izbranih besedah zatrjevala svojo ljubezen.

Ko je dobila nov dolar v pismu, ga ni potrošila. Hotela ga je hraniti kot spomin na prvi denar, ki ga je dobila od moža iz Amerike. Nato so pa prihajale večje svote, ki jih je previdno obnila v potrebe namene.

Vesela se je pomladi, ko se bo zopet delo oživilo. S pomladnimi dnevi bo zanj več razvedrila. Toda s pomladjo je zanj nastopilo gorje in pravo trpljenje.

Oče je zbolel, preležal v postelji več dni in nato pa umrl. Po očetovi smrti ni sama vedela, kaj bi napravila. Pisala je Tonetu o očetovi boleznij in o smrti, toda Tone ji ni mogel pomagati. V vasi je vedela za neko osamljeno žensko. Mislil ji je šinila v glavo, če bi jo vprašala, ako bi se hotela preseliti k nji. Zelenica je z veseljem sprejela njeno ponudbo.

Obema je bilo kratkočasneje v hiši, kajti po očetovi smrti ni Milka hotela biti na domu. Bilo jo je tudi strah. Ko je dobila družabnico, se je pa zopet ojunčila.

Kot pri lastni materi se je potutila Milka v družbi prijateljice, katera je bila zelo priljudna in ji je v vsem ustregala, kar je zahtevala od nje. Milka ji je večkrat rekla: — Vi pa ne boste šli več od nas.

— Ne vem kako bo! Kadar bo Tone prišel me lahko spodi rekoč: — Kar pojdi, baba, saj te več ne rabimo!

— Ah, bežite no, tako hudoben pa vseeno ni. Ravno nasprotno: prav tako rad vas bo imel kakor jaz! — To me zelo veseli, ker se v resnici domačo počutim, samo da bi se tvoje besede uresničile, Milka!

— Nič se ne bojte, tako bo, kakor Vam povem!

Razumeli sta se kot prava mati in hči.

Milka je dobila od Toneta pismo, da se je preselil. Malo čudno se ji je zdelo, čemu se je podal v drugi

kraj in še celo v nevarno delo pod zemljo. V tovarni je dobro zaslužil, naenkrat je pa pustil delo in odšel drugam. Pa da bi ji saj povedal vzrok.

Ona je pričakovala, da se bo od tam podal zopet domov, ko mu je pisala, da je oče umrl, se je pa takoj preselil. Enkrat mu je bila v pismu omenila čemu je odšel v drugi kraj. On ji je samo odpisal, da mora čimveč zaslužiti, da bo prej prišel domov.

Tedaj mu je tudi vrjela, da je tako.

Ko je delal v rovu, je pa vedno bolj pomahal pisal in pošiljal ni hotel več. Je rekel, da bo denar hranil in več skupaj prinesel. Milka ni bila baš v potrebi, toda vseeno jo je skrbelo za Toneta, da ne bi morda kaj drugega počel v Ameriki.

(Dalje prihodnjije.)

PRISILNO SEŽIGANJE

MRLIČEV

Sežiganje mrličev ima še vedno mnogo nasprotnikov, čeprav se vedno bolj množijo moderni krematoriji. Nasprotniki sežiganja pa pozabljajo, da je sežiganje mrličev v času epidemije in elementarnih katastrof iz zdravstvenih ozirov nujno potrebno. V nekaterih državah imajo posebne zakone o sežiganju mrličev, ki dajejo vladam pravico odrediti prisilno sežiganje umrlih. Ko je leta 1879 razsajala v astra-hanski guberniji v Rusiji epidemija kuge, je odredila ruska vlada sežiganje vseh umrlih, čeprav sicer o kremaciji ni hotela ničesar slišati. Zlasti v tropičnih deželah, kjer začne truplo hitro gniti, je bilo že večkrat potrebno sežiganje mrličev. Tako so sežigali v Peru po bitkah pri Chorilos in Miraflores mnogo mrtvih. Tudi v ameriško-španski vojni na Kubi so leta 1898 sežigali na pokopališču v Santiagu mnogo španskih vojakov, a knezoškof je sam opravil pred sežiganjem katoliške pogrebne obrede.

Na bojišču padle japonske vojaške sežigajo, pepel pa pošiljajo rj-tovim svojem. Tako je bilo med rusko-japonsko vojno leta 1904 — 1905 v Mandžuriji in tako je tudi zdaj, ko so navalili Japonci na Kitajsko. Zadnja leta je ciklon večkrat opustošil obali in otoke Mehiškega zaliva, kjer je našlo mrt na tisoče ljudi. Leta 1930 je zahteval ciklon v San Domingu 5000 človeških žrtv in več mest je zatli morje, tako da je bila velika nevarnost, da izbruhne epidemija, posebno še, ker je voda uničila pokopališča in odplavila mrlice iz grobov. Zato so mnogo mrličev sežigali v primitivnih krematorijih, narejenih iz zidanih cistern. Sežiganje mrličev so odredile oblasti tudi po podobni katastrofi v angleškem Hondurasu. Pa tudi med svetovno vojno so v Franciji, Naričiji in Italiji pripravili sežiganje padlih vojakov. Svetovna vojna je bila pa preveč krvava in število njenih žrtv preveliko, da bi jih bili mogli sproti sežigati.

Vsakovrstne

KNJIGE

POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

POPOLEN CENIK JE PRIROČEN
V TEM LISTU VSAKI TEDEN

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vsi naša dolgoletna skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, polne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedvignjavani naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, kar predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljam Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 West 18th Street

New York, N. Y.

DRUŠTVA

KI NAMEKAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

O GLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pu val Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGASE SO ZMERNE

CENA

DR. KERNOVICA BERILA
JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

(ENGLISH-SLOVENE SEARCH)

Stane samo

\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street

New York City

DEDŠČINA

ROMAN
IZ
ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

36

Presenečen ga Henrik pogleda.

— Ali mislite, da mu je potem mogoče vzeti pravico varuha?
— Gotovo; po mojem mnenju, bi celo zadostovalo, ako moreva dokazati, da vas je hotel zapeljati v grešno življenje. Toda veste, da se je zvito in dvomno izrazil, da sem ga pač moral razumeti tako, da mu pa ni mogoče dogazati slabega namena. Imeti morava boljše in popolnoma jasne dokaze, predno pričeva kaj proti njemu — in — da vam dobim vse t edokaze, se bom za to vedno ne-umorno trudil. Ako se mi posreči prinesiti dokaze, da ni vreden biti vaš varuh, potem boste prosti — in zato se izplača še dalje igrati malo komedijo.

Henrik ga prime za roko.

— O, da bi to mogli doseči, gospod doktor. Morete mi verjeti, da me neizmerno muči, da sem temu človeku izročil na milost in nemilost, kajti — brez ozira na vse drugo — moram enkrat povedati in to morem samo vam — imam gotov občutek, da mi streže po življenju in gotovo sumnjo, da je bila njegova roka, ki je tedaj sprožila pero pri peku, — pravi razburjen.

Resno in v skrbih gleda Ralf Bernd v njegov razburjen obraz. — Nočem izgovoriti, gospod Henrik, da jaz slutim isto. Ker vemo, s kakim nevarnim nasprotnikom imamo opraviti, moramo biti dvojno opretni. Bodite prepričani, da sem vašo stvar vzel za svojo, in prav gotovo upam, da bom saj to dosegel, da moremo ravnatelj Mertensa prisiliti, da se sam prostovoljno odpove varstvu. Kajti na kakem javnem škandalu vam tudi ni mnogo ležeče.

— Seveda ne, vesel bi bil, ako bi se mu bilo mogoče izogniti. Kako dobro je to, da vas imam na svoji strani, gospod doktor, tudi moja sestra je vsa srečna zaradi tega.

Ralfovo čelo se pordeči, toda ne odgovori ničesar, samo trdno stisne prijateljevo roko ter mu s prijaznim nasmehom gleda v oči.

Drugi dan po pogrebu Jurija Rodenberga je imela biti uradno odprta oporoka. Za svečani čin je bilo v veliki posvetovalni sobi ravnateljskega poslopija vse pripravljeno. Razum sorodnikov umrlega so bili na njegovo izrecno željo povabljeni najvišji uradniki Rodenbergovih tovarni in vsi uslužbeni v Rodenbergovih vili. Kajti Jurij Rodenberg je svojim uradnikom in domačim uslužbencem določil razna volila.

Artur Mertens je bil trdno prepričan, da natančno pozna vsebino oporoke, kajti Rodenberg je z njim razpravljal o marsikateri zadevi in mu v splošnem zaupal skoro vse, razun, kar je zadelo njegovega sina Ludvika. Polnoma se je že čutil gospodarja, kajti kot varuh bodočega lastnika je imel popolno oblast nad podjetjem.

Toda pri svečanem opravilu je v svoje razočaranje veliko izvedel, da je njegov tast postavil za svojega glavnega dediča svojega sina Ludvika in da pride Henrik Dornau kot dedič na vrsto šele potem, kadar mine dvajset let, odkar je Ludvik izginil. Zaničljiv nasmeh se razlije preko Mertensovih ustnic pri misli na neumno slabost starega gospoda, toda ta nasmeh izgine, ko še dalje sliši in izve, da so mu vsled tega bile stavljene mnoge ovire. Še bolj pa ga je jezilo, ko sliši, da pripade Rodenbergova vila Evi Mariji in Henriku in da bosta v njej sama živela, dokler sama nečeta v tem oziru kake izpremembe. S tem je bila Mertensu vzeta moč, da bi odločno in poniževalno posegal v domače življenje Eve Marije in Henrika, kakor je nameraval. Veselil se je že na to, da bi Henriku kolikor mogoče oteževal življenje, tudi izven službenih ur, da bi tako tudi Eva Marija čutila njegovo moč. Ker pa je bila Eva Marija že polnoletna, ni zato imel zadostnega povišja. In tako se je moralo njegovo varstvo nad Henrikom ustaviti pri zidovju vile Rodenberg. To je seveda še povečalo njegovo sovraštvo do obeh, posebej pa še do Henrika.

Dejstvo, da je bil Ludvik Rodenberg postavljen za dediča, ga je malo brigalo. Ludvik je bil mrtev in zato prav nič nevaren. Samo, da v marsikaterem oziru ni imel prostih rok, ga je zelo jezilo. Kakor prej, tako vidi tudi sedaj v Henriku edino oviro, vsled česar je bila v njem še bolj kot prej utrišana misel, da je treba to oviro odstraniti, da pride do svojega cilja. S pravljico o mrtvem dediču se ni hotel dolgo ukvarjati.

Še ena določba v oporoki ga je jezila.

Jurij Rodenberg je določil, da naj bo v najvplivnejših domačih in inozemskih tiskopisih objavljen oglas, ki naj bi Ludviku pri nesel vesti o njegovi smrti in ki mu naj tudi sporoči, da mu je dedičina zagotovljena dvajset let od dneva, ko je izginil.

Tudi k temu se je Mertens zaničljivo posmeheval in si je tiho rekel: — Te neumnost! Pač ne bom napravil. Velik oglas v tolikih časopisih velja mnogo denarja in prav nobenega veselja nimam, da bi ga metal na cesto zaradi neumnih misli slaboumnega starca.

In tako je res ta oglas izostal, četudi sta ga Eva Marija in Henrik na to čisto opozarjala.

Najprej ju je potolažilo za pozneje, češ, da se ne mudi preveč. Pri tem je upal, da se bo na to popolnoma pozabilo. Toda Eva Marija in Henrik sta morala vedno na to misliti, da ena želja starega očeta ni bila izpolnjena in vedno sta zopet opominjala Mertensa, da mora to željo izpolniti.

In tako se to nekega dne zopet zgodi. Henrik odločno prosi strica, da objavi oglas. Tudi pa Mertens vzroji.

— Pusti vendar to neumnost! Saj ravno tako rečeš, kot jaz, da je Ludvik Rodenberg mrtev. S tem se hočeš samo pokazati, da ti je kaj na tem ležeče, da bi to mastno dedičino rad prepuštil komu drugemu. Prenehaj tedaj s tako neumnostjo; oglas ne bo objavljen.

— Toda to je bila želja starega očeta in naša dolžnost je, da je ta želja izpolnjena.

— Stari oče v tem oziru ni bil pri pravem razumu.

Henrik poskoči.

— Kako moreš to reči! Stari oče je preveč jasno mislil in se je popolnoma zavedal svojih dejanj, kakor da bi ga kdo v kakih točki dolžil, da ni bil pri pravem razumu.

Mertens ga poln jeze pogleda.

— Mislim, da ni pokazal nikakih jasnih misli, ko je nezmogljivo in nezrelega fanta kot si ti, postavil za dediča tako velikega podjetja, — sikne strupeno.

Hrabro vzdriži Henrik njegov pogled.

— Za sedaj je za dediča postavil strica Ludvika in če po njem pridem jaz na vrsto, se bo to zgodilo zato, ker je bila moja mati njegova najstarejša hči. Nesramno je od tebe, da se upaš smatrali starega očeta za duševno nerazodnega, samo zato, ker ni mogel verovati v smrt svojega edinega sina. Nikake pravice nimamo, da bi njegove določbe preobračali ali pa jih omalovaževali, temveč jih moramo izpolniti.

Mertens pogleda Henrika s tako uničevalnim pogledom, da pri vsem svojem junaštvu prebledi.

(Dalje prihajajo.)

Iz Jugoslavije.

Koliko je Jugoslovčanov?

Beograjski profesor Todor Radivojević se bavi že dolgo časa s statistikami o našem narodnem življu ter objavlja svoje razprave v "Glasniku Jugoslovanskega profsorskega društva". Prva njegova razprava je imela naslov: Jugoslavija v tujih publikacijah. Druga razprava pa je dajala odgovore na vprašanje: Koliko je Italijanov v Dalmaciji in koliko Jugoslovčanov v Julijski Krajini. Sedaj pa se bavi znanstvenik s tretjim težkim vprašanjem: Koliko je Jugoslovčanov (Srbov, Hrvatov in Slovencev) na svetu.

Za Jugoslovane, ki živijo v svoji državi, so merodajni podatki zadnjega ljudskega štetja od 31. marca 1931, ki je izkazalo v Jugoslaviji 11.912.065 prebivalcev srbohrvatskega in slovenskega materinega jezika. Od tedaj se je število seveda zvišalo in tako navaja sedaj prof. Radivojević, da je bilo v začetku letošnjega leta okrog 14 in pol milijonov Jugoslovčanov in sicer doma v Jugoslaviji 12.200.240, v vseh drugih državah pa 2.280.500.

Do tega zaključka je prišel po primerjavi in proučevanju vseh najvažnejših zemljepisno-statističnih del. Tako navaja Huebnerjeve zemljepisno-statistične pregledbe do vseh dežel, ki so izšli lani v Berlinu. Knauerjev lanski "Welt-Atlas" ter raznovrstne tuje in tudi domače narodopisne publikacije. Proučil je življenje naših rojakov v tujih deželah za dolga leta nazaj, da bi tako našel razliko med pravo in uradno statistiko, ki dosledno zmanjšuje število tujerodcev. Po njegovih ugotovitvah živi v Italiji okrog 600.000, v Grčiji okrog 300.000, na Madžarskem nad 100.000, ravno toliko v Albaniji. V Avstriji okrog 118.000, v Rumuniji nad 60.000, raztreseno po ostali Evropi in Mali Aziji nad 120.000, v prekomorskih deželah pa okrog 870.000 naših rojakov. Pri vseh teh svojih ugotovitvah omenja mnogokrat "Jugoslavijo", delo profesorja dr. Antona Melika z ljubljanske univerze.

Za udarec v srce dve leti težke ječe.

V marcu se je odigral krvavi dogodek v beograjski kavarni "Romunski kralj", ki jo vodi nekdanji uslužbenec ljubljanske kavarne "Zvezde". Njegova žena Vida, po rodu iz Rumunije, je bila nagle narave in je tedaj opsovala in tudi udarila čevapčičarja Svetomira Stefanovića, svojega uslužbenca, ki je baš zaklal prase in rezal meso. Razburjen od psov in udarca je Stefanović dvignil roko, v kateri je imel nož, in zabodel gospodinjico naravnost v srce. Ves obupan je potem alarmiral vso hišo ter tekla na policijo, kjer je izpovedal, da sploh ne ve, kako je prišlo do smrtonosnega zamaha. Gospodinja je poznal kot vročekrvno žensko, več let je že prenašal navale njene jeze iz sveta je zatrljeval, da tudi tedaj, ko je instinktivno dvignil roko z nožem, ni imel proti njej kakega zlega namena. Vsa tragična zadeva je bila jasna, kakor le kaj, in tako je prišlo do razprave pred beograjskim sodiščem.

Vse priče so opisale Stefanovi-

ča, ki je sicer pravcati gorostas, kot zela mirnega in poblehnega človeka. Tudi gospodar Kessler se je strinjal s tem opisom ter pripovedoval, da je pred leti Stefanovića sam iz Smedereva privedel v svoje novo podjetje v Beograd, ker ga je cenil zaradi njegove vestnosti in dobrodušnosti. Tudi to je priznal, da je bila njegova žena zelo razburljiva, na mah vsa divja, potem pa naenkrat spet dobra. Pristavil pa je, da si ne more predstavljati, da bi dobrodušni Stefanović, ki jo je dobro poznal že več let, namenoma povzročil njeno smrt.

Državni tožitelj je vztrajal na tem, da je bil uboj izvršen z namenom, branitelj pa je, opirajoč se na izjave prič in moža nesrečne Vide, zahteval najnižjo kazen, češ da je bilo dejanje izvršeno nehote. Senat je po kratkem posvetoivanju Stefanovića obsodil na dve leti ječe in na povrnitev pogrebnih stroškov v znesku 8000 Din.

Proti tej razsodbi sa se hkrati pritožila državni tožilec in branitelj.

Marković in Miljković umorila tu-

di milijonarko Mitričevićovo?
Preiskava v zadevi roparskega umora ing. Stankovića v Beogradu spravlja na dan, vedno nove podrobnosti. Vse kaže, da je famozni bančni direktor Mihajlo Marković s svojim pomočnikom Miljkovićem umorila tudi beograjsko milijonarko Drago Mitričevićovo, ki je bila umorjena med 20. in 25. januarjem, a baš takrat je imel Marković desno roko obvezano. Najbrž si jo je ranil pri umoru starke Mitričevićeve, ki se je obupno branila. V predalu mize Markovićeve žene so našli revolver starega sistema, kakršnega je imela Mitričevićeva. Marković sicer trdi, da ga je kupil, verjetno pa ni, da bi bančni ravnatelj kupil star revolver. Mitričevićeva je bila umorjena s sekiro kakor Stanković in tudi ona ni bila takoj mrtva, temveč ji je morilec še zadržal vrat s šalom. Na Markovićevem stanovanju so našli dva kovčega s stvarmi umorjene milijonarke. To je pač najboljši dokaz, da sta tudi starko Mitričevićovo umorila Marković in Miljković. Miljković se skriva neke na Velebitu.

S KAVO NE MOREJO NIKAMOR

Največji argentinski dnevnik "Nacion" toži, da so pridelovalci in prodajalci kave najbolj od vseh prizadeti po krizi. Na nobenem drugem področju ni slične brezposlenosti, ker ni nikjer tako nadkrilila ponudba povpraševanje. Sedanje zaloge neprodane kave in sicer samih najboljših, za izvoz namenjenih vrst, bi lahko krile ves svetovni konzum za 15 mesecev, četudi ne bi obrodili v vsem tem času nasadi nobenega novega zrna. Vse dežele na svetu, pridelovalci in uvozniki skupaj, porabijo samo do dva milijona kave na mesec. Med tem ne more prodati Brazilija sama 24 milijonov vreč, ki so zatrpale vsa njena skladišča.

NAJBOLJŠI
SLOVENSKI ROMAN

"GRUNT"

(Spisal Janko Kač)

kar jih je izšlo po svetovni vojni, ima v zalogi

KNJIGARNA
"GLAS NARODA"

Cena
\$1.50

PESNIŠKI GOZD

Pred kratkim so spravili preko nemško-francoske meje pri Kehl u Francijo dve smreki, ki jih je poslal pesnik Gerhart Hauptmann iz Stralsunda francoskemu režiserju Lugné-Poeju. Lugné-Poe, ki se je v zadnjem času popolnoma odmaknil gledališču ter živi zasebno življenje, se danes bavi samo še s sadjarstvom in goji drevesa na svojem posestvu. Da bo pa ohranil zveze s pisatelji, si je izmislil originalen trik. Prosil je razne avtorje, naj mu pošljejo kakšno drevo iz svojega vrta. Tako je spravil skupaj prav čeden gozdič, kajti pisatelji, posebno dramatik, se radi odzivajo njegovi prošnji.

Bernard Shaw je na pr. poslal Lugné-Poeju mlad hrast, Savoir jeklo, Maeterlinck dva evkalipta, Roman Coolus pa palmo. Vsako drevo ima tablico z napisom, čigav dar je in kdaj ga je Lugné-Poe vsadil na svojem zemljišču. Tako ni strahu, da bi zaradi tega kdaj izbruhnil prepir in bi se morali v stvar vtikati literarni zgodovinarji.

ČE TE TRGA

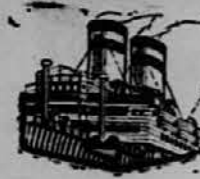
Kadar gre za hud revmatizem, potem si moraš varovati tudi obisti. Zategadelj ne smeš uživati preveč dražje hrane. Prepovej si alkoholne pijače, ali pa jih uživaj samo v majhnih količinah. Kava in čaj nista tako škodljiva obistim kakor alkohol, če jih uživaš zmerno. Telo vodi in z dihalno telovadbo skrbi za dotok kisika v kri in za izločevanje škodljivih snovi! Glej, da greš redno na stran! Neguj svojo kožo, umivaj jo, zrači jo in koplji se! Na ta način se ne samo pomnoži njena izločevalna moč, temveč koža se tudi utrdi in tako postane bolj odporna vremenskim izpremembam. S tem se boš lažje izogibal prehladu, ki je posebno ravnateljnim tako nevaren. Proti prehladu se obvaruješ tudi s primerno spodnjo obleko. Če moraš radi svo-

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING
NEWS

29. Junija:
Conte Grande v Genoa
30. Junija:
Majestic v Cherbourg
Statendam v Boulogne

1. Julija:
Paris v Havre
Lafayette v Havre

3. Julija:
Europa v Bremen

5. Julija:
Saturnia v Trst
Aquitania v Cherbourg
Deutschland v Cherbourg

7. Julija:
Ile de France v Havre

8. Julija:
Conte di Savoia v Genoa

11. Julija:
Deutschland v Cherbourg
Bremen v Bremen

12. Julija:
New York v Cherbourg
Olympic v Cherbourg

15. Julija:
Rotterdam, Rotterdam

16. Julija:
Champlain v Havre
Rex v Genoa

18. Julija:
Berengaria v Cherbourg

19. Julija:
Leviathan v Cherbourg

19. Julija:
Manhattan v Havre
Albert Ballin v Cherbourg

20. Julija:
Majestic v Cherbourg

21. Julija:
Lafayette v Havre

22. Julija:
Europa v Bremen
Statendam v Boulogne

26. Julija:
Hamburg v Cherbourg
Pres. Roosevelt v Havre

27. Julija:
Bremen v Bremen

28. Julija:
Vendram v Boulogne
Ile de France v Havre

29. Julija:
Vulkan v Trst
Aquitania v Cherbourg

30. Junija:
Olympic v Cherbourg
Manhattan v Havre
Vendram v Boulogne

4. Avgusta:
Champlain v Havre
Rex v Genoa
Bremen v Bremen

11. Junija:
Leviathan v Cherbourg

12. Junija:
Berengaria v Cherbourg
Hamburg v Cherbourg

13. Junija:
Hamburg v Cherbourg

14. Junija:
Hamburg v Cherbourg

15. Junija:
Hamburg v Cherbourg

16. Junija:
Hamburg v Cherbourg

17. Junija:
Hamburg v Cherbourg

18. Junija:
Hamburg v Cherbourg

19. Junija:
Hamburg v Cherbourg

20. Junija:
Hamburg v Cherbourg

21. Junija:
Hamburg v Cherbourg

22. Junija:
Hamburg v Cherbourg

23. Junija:
Hamburg v Cherbourg

24. Junija:
Hamburg v Cherbourg

25. Junija:
Hamburg v Cherbourg

26. Junija:
Hamburg v Cherbourg

27. Junija:
Hamburg v Cherbourg

28. Junija:
Hamburg v Cherbourg

29. Junija:
Hamburg v Cherbourg

30. Junija:
Hamburg v Cherbourg

1. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

2. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

3. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

4. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

5. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

6. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

7. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

8. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

9. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

10. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

11. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

12. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

13. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

14. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

15. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

16. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

17. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

18. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

19. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

20. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

21. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

22. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

23. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

24. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

25. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

26. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

27. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

28. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

29. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

30. Avgusta:
Hamburg v Cherbourg

1. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

2. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

3. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

4. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

5. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

6. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

7. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

8. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

9. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

10. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

11. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

12. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

13. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

14. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

15. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

16. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

17. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

18. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

19. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

20. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

21. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

22. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

23. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

24. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

25. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

26. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

27. Septembra:
Hamburg v Cherbourg

28. Septembra:
Hamburg v Cherbourg